

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad.

Valgt blev: *Kr. Kristensen, Erik Appel, Himmelstrup, Axel Kristensen, Johs. Christiansen, Alfred Andreassen, V. Buhl, Eiler Jensen, Hartvig Frisch, Fr. Dalgaard, Hvidberg, Karl Olsen, Boeck-Hansen, Mogens Fog og Aksel Larsen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Leth Mouritzen om, hvad Ministeren agter at foretage for at sikre, at de forhaandenværende Byggematerialer ikke anvendes til Luksusbyggeri.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1264).

Forespørgeren (Leth Mouritzen): Det var med nogen Undren, at Offentligheden modtog Meddelelsen om Planerne til Millionbyggeriet paa de ryddede Tomter paa Maglekildevej og ved Frederiksberg Allé. Ikke mindst de Familier, som direkte var ramt af Katastrofen, og som kun havde opnaaet den nødtørftigste Bolig, følte det som en Haan, at de Grunde, hvorpaa deres Hjem havde staaet, nu skulde udnyttede af smarte Entreprenører, og at disse skulde opnaa Frederiksberg Kommunalbestyrelses Velsignelse dertil. Man lagde ikke Skjul paa, at Projektet vilde omfatte en Type Lejligheder, der nærmere maa betegnes som egnede for bedrestillede, idet man antydede, at Grundenes Værdi ikke tillod et Byggeri for almindelige Mennesker. Det er imidlertid efterhaanden blevet en almindelig Opfattelse i Frederiksberg Kommune, at Grundene der fortrinsvis egner sig for det bedre Publikum, nærmere betegnet de bedste Skatteydere, og det er sikkert mere disse Betragtninger, der gør sig gældende over for det foreslaaede Byggeri, end Ønsket om at komme de udbombede til Hjælp i deres fortvivlede Situation.

Jeg vil ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Ansaret for den Katastrofe, der ramte de ulykkelige Mennesker den skæbnesvangre 21. Marts 1945, eller de uheldige Forhold, som bevirkede, at Hjælpen svigtede i Katastrofeøjeblikket og Timerne derefter, ligesom jeg heller ikke

behøver at berøre Kravet om fuld Dækning for de lidte Skader, som med megen Styrke og Berettigelse er rejst af de bomberamte selv. Frederiksberg Kommunalbestyrelse har oversendt Beretningen om Katastrofen og de udførte Hjelpeforanstaltninger til Indenrigsministeriet til Undersøgelse, saa det vil være rigtigst at afvente Resultatet heraf, og Indrømmelsen af fuld Erstatning ligger sikkert de kommunale Politikere, der er interesserede i at rehabilitere Frederiksberg Kommune i denne Sag, saa meget paa Sinde, at et Resultat maa være at øjne.

Boligspørgsmaalet derimod er tilstrækkeligt til at karakterisere den Kommune, der ved enhver Lejlighed forsøger at vælte Ansaret fra sig. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad der er udtalt paa et af Møderne:

„Havde Katastrofen ramt en fattig Kommune, eller var Frederiksberg blevet udslettet af en Atombombe,“ — udtalte det ærede Medlem Hr. Aksel Møller paa Mødet for bomberamte paa Carlsberg Museum — „saa maatte Staten være traadt hjælpende til.“

Ja, men det er ikke en fattig Kommune, det her drejer sig om, og Frederiksberg er ikke udslettet af Landkortet, men i bedste Velgaaende med Administration og Skatteydere i Behold. I Taknemmelighed over selv at være sluppet saa godt burde Kommunalbestyrelsen have sat alt ind paa at læge det dybe Saar. I Fortsættelse af hele sin befolkningsfjendtlige Indstilling afviste Kommunalbestyrelsen Forslaget om en fornuftig Fordeling af de forhaandenværende Boliger, da det rejstes i Debatten om De samvirkende Lejerforeningers Skrivelse til samtlige Kommunalbestyrelser. Kun det socialdemokratiske Mindretal forstod, at en effektiv Boligrationering var den eneste Konsekvens af Frederiksbergs Stilling efter Bombekatastrofen.

Frederiksberg Kommune har bestandig været noget for sig selv. Umiddelbart foran den værste Materiale- og Boligmangel opkøbte man Butikker og gode Ejendomme og rev dem ned, samtidig med at man sikrede sig Materialer til et omfattende Raadhusbyggeri. Og nu, medens Hundreder af Familier staar uden Hjem, omgaas man med Planer om et Byggeri, som i hvert Fald ingen af dem, der i Dag mangler Bolig, kan betale. Nu vil man vel sige, at det er ikke Frederiksberg Kommune, som har planlagt det dyre Byggeri, men naar det tekniske Udvalg kan indstille Projektet til Godkendelse med nogle mindre betydningsfulde æstetiske Ændringer, der dog betyder en yderligere